

N:o 52.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1882.
 ” ” ” ” Andra Kammaren den 20 ” ”

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse under eganderätt till Vexjö stad af kyrkoherdebostället Vexjö Domprostegården.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 57.)

S. A. K.

Under återopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver ecklesiastik-ärenden af den 3 sistlidne Februari har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag till Riksdagen aflåten nådig proposition föreslagit, det Riksdagen måtte medgifva, att åt Vexjö stad finge upplåtas eganderätt till ett halft mantal krono Vexjö Domprostegården N:o 1, mot det att staden förbunde sig *dels* att till kyrkoherden i Vexjö pastorat årligen utgifva lösen efter tioårigt medelmarkegångspris för fyra hundra kubikfot spanmål, hälften råg och hälften korn, och *dels* att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad i staden eller tilldela honom hyresersättning, hvars belopp i brist af åsämjande skulle bero på särskild pröfning i laga ordning.

Af förenämnda statsrådsprotokoll har Riksdagen inhemtat, att Kongl. Maj:t i sammanhang med fastställande af lönereglery för presterskapet i Vexjö stads- och landsförsamlingars pastorat, enligt nådigt bref den 1 Mars 1872, förordnat, bland annat, att dåvarande, i jordeboken för landsförsamlingen upptagna kyrkoherdebostället ett halft mantal krono Vexjö

Domprostegården N:o 1 skulle vid inträffande kyrkoherdededighet eller dessförinnan, om uppgörelse derom kunde träffas, så snart sådan kommit till stånd, åt Vexjö stad upplåtas till begagnande under all framtid, under förbehåll att staden förbunde sig dels att till kyrkoherden årligen utgifva lösen efter tioårigt medelmarkegångspris för fyra hundra kubikfot spanmål, hälften råg och hälften korn, och dels att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad i staden eller tilldela honom hyresersättning, hvars belopp i brist af åsämjande skulle bero på särskild pröfning i laga ordning. Enligt den af Eders Kongl. Maj:t den 31 December 1877 fastställda plan för utvidgning och reglering af Vexjö stad, dit hemmanet Domprostegården på grund af nådiga brevet den 19 Juni sistnämnda år blifvit från och med den 1 nästförutgångne Maj i judicielt, kameralt och ecklesiastikt hänseende förlagdt, skulle samma hemman hänföras till den nya stadsdelen. Härefter hade stadsfullmäktige i Vexjö — med förmålan, att några af de å Domprostegården belägna tomter sedermera blifvit af staden försålda, men att hinder mötte för köparne att å desamma erhålla lagfart, emedan jorden af staden innehades endast med besittningsrätt, hvilket hinder, enligt hvad erfarenheten visat, inverkade i hög grad menligt på det pris, som kunde för tomtarna betingas — uti underdånig ansökning, som Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kronobergs län, efter Vexjö magistrats hörande, till Eders Kongl. Maj:t öfverlemnadt och förordadt, anhållit, att hemmanet Domprostegården måtte på de i förenämnda nådiga bref den 1 Mars 1872 stadgade vilkor med full eganderätt till staden upplåtas, helst i motsatt fall stadens väl behöfliga utvidgning åt detta håll möjligen icke skulle kunna försiggå och sålunda det med hemmanets öfverlemnande åt staden afsedda ändamål icke vinnas. Öfver denna ansökning hade Kammarkollegium, efter det Domkapitlet i Vexjö yttrat sig i ämnet, afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och dervid, enär det ej syntes behöfva befaras, att staden, som redan egde för all framtid disponera hemmanet, icke behörigen fullgjorde sina för upplåtelsen deraf åtagna förbindelser, tillstyrkt, att stadsfullmäktiges ansökning måtte i näder bifallas.

Ehuru Riksdagen funnit önskvärdt, att den osäkerhet i rättsförhållandena, som torde hafva uppstått derigenom, att Kongl. Maj:t, på sätt ofvan är omförmäldt, utan Riksdagens hörande till staden Vexjö upplåtit ständig besittningsrätt till ifrågavarande boställe, måtte varda snarast möjligt rättad, har Riksdagen dock ansett, att, då fråga nu är om eganderättens öfverlåtande, förenämnda fastighet borde betinga något högre pris än det, som vid besittningsrättens afyttrande blifvit utfäst, samt att vid försäljningen en viss köpeskillning borde bestämmas jemte

skyldighet för staden att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad.

På grund häraf och då Riksdagen saknat all ledning för bedömandet af egendomens försäljningsvärde samt i allt fall Kyrkomötets samtycke till ifrågavarande försäljning läser böra inhentas, har den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna försäljningen till Vexjö stad af kyrkoherdebostället Vexjö Domprostegården icke för närvarande blifvit af Riksdagen bifallen.

Med anmälan härom framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 20 Maj 1882.
